

CZECH ATLANTIC FORUM

ČTVRTLETNÍK ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE

ročník 3 / číslo 3 / říjen 2021

NATO MEMORIAL FEDERATION, FRÉTHUN 2021

FEDERATION DU MEMORIAL DE L'OTAN FRANCE

Prezident Francouzské republiky, Emmanuel Macron, (vlevo) v rozhovoru s prezidentem NATO Memoriálu, Willy Bretonem (vpravo)

PIETNÍ PROJEV PREZIDENTA ČAKO, DOC. JUDR Pavla Bílka, PH.D., DR. H.C. PŘI ODHALENÍ POMNÍKU PADLÝM ČESKÝM VOJÁKŮM V MISÍCH NATO, FRÉTHUN (SEVERNÍ FRANCIE) 2021

Vážený prezidente Bretoňe, Vážení prezidenti, generálové, vysoce postavení důstojníci, významní hosté a kolegové!

Je mi velkou ctí, že mohu být mezi vámi jako prezident **České atlantické komise** s mojí delegací a všem vám oznámit slavnostní odhalení našeho pomníku - Pomníku všech českých obětí, které sloužily v misích operací NATO.

Česká atlantická komise iniciovala tuto konkrétní památku ve jménu nejlepších demokratických tradic první Československé republiky a České republiky, aby představila naše moderní osobnosti - vojáky bojující za svobodu.

Ve vitríně, uvnitř památníku je artefakt bývalého československého armádního generála a prezidenta republiky Ludvíka Svobody (hrdina 2. světové války).

Žijeme ve složitém světě plném bezpečnostních výzev. Bezpečnostní struktury musí analyzovat a reflektovat situaci

a hluboce rozvíjet své schopnosti a účinnost, zejména NATO.

Velice vám děkuji za tuto příležitost, pane prezidente Bretoňe! Jsme hrdou a nedílnou součástí *Euroatlantické bezpečnostní komunity*, jsme hrdými českými bojovníky za demokracii, svobodu a naše společné hodnoty!

VITA BREVIS, ARS LONGA, MEMORIA ETERNA

Dear President Breton, dear Presidents, Generals, high rank officers, guests and distinguished colleagues!

It is my great honour as for a President of the **Czech Atlantic Commission** to be here among you with my delegation and to announce all of you the Inauguration of our Memorial - Memorial for all Czech victims who served in NATO Missions - operations.

The CAC initiated this specific Monument in the name of best democratic traditions of the first

Czechoslovak Republic and the Czech Republic to present our modern personalities - soldiers fighting for freedom.

Inside the stele you can see the Artefact of historic Czechoslovak army general and President Ludvík Svoboda (hero of the 2nd world war).

We live in a complicated world full of security challenges. Security structures have to analyze and reflect the situation and deeply develop their capabilities and efficiency, especially the NATO.

Thank you very much for this opportunity, Mr. President!

We are proud and integral part of the Euro-Atlantic Security Community, we are proud Czech fighters for democracy, freedom and our common values!

VITA BREVIS, ARS LONGA, MEMORIA ETERNA

Cher Président Breton, Chers Présidents, Généraux, Officiers

Pavel Bílek

generál Ludvík Svoboda

Jan Bervida

Odhalení památníku padlých českých vojáků v misích NATO. Zleva doprava: Ing. Miroslav Tlamicha (pplk. v.v.), doc. JUDr. Pavel Bílek (prezident ČAKO) a Ondřej Soběslavský („duchovní otec“ ČAKO). V pozadí pochodující francouzská vládní stafáž. Foto: Hana Machová

Poté, co se **belgická královská delegace** dozvěděla, že československá obrněná brigáda pod vedením generála Aloise Lišky osvobodila 1944 jižní Belgie, postavili se účastníci královské delegace demonstrativně za český pomník... Foto: Ing. Miroslav Tlamicha

Odhalení památníku českým vojákům padlým v misích NATO se ve francouzském Fréthunu zúčastnilo cca 1200 návštěvníků z celého světa

de haut rang, distingués invités et collègues!

C'est un grand honneur pour un président de la Commission atlantique tchèque d'être parmi vous avec ma délégation et de vous annoncer à tous l'inauguration de notre Mémorial - Mémorial pour toutes les victimes tchèques qui ont servi dans les missions de l'OTAN -opérations. la Commission atlantique tchèque a initié ce monument spécifique au nom des meilleures traditions démocratiques de la première République tchécoslovaque et de la République tchèque pour présenter nos personnalités modernes - des soldats luttant pour la liberté À l'intérieur de la stèle, vous pouvez voir l'artefact du général historique de l'armée tchécoslovaque et du président Ludvík Svoboda (héros de la 2e guerre mondiale). Nous vivons dans un monde compliqué plein de défis de sécurité. Les structures de sécurité doivent analyser et refléter la

situation et développer en profondeur leurs capacités et leur efficacité, en particulier l'OTAN. Merci beaucoup pour cette opportunité, Monsieur le Président! Nous sommes fiers et faisant partie intégrante de la Communauté de sécurité euro-atlantique, nous sommes de fiers combattants tchèques pour la démocratie, la liberté

et nos valeurs communes!

VITA BREVIS, ARS LONGA, MEMORIA ETERNA

Sehr geehrter Präsident Breton, sehr geehrte Präsidenten, Generäle, hochrangige Offiziere, verehrte Gäste und Kollegen!

Es ist für mich eine große Ehre, dass ein Präsident der **Tschechischen Atlantischen Kommission** mit seiner Delegation hier unter Ihnen sein darf und Ihnen allen die Enthüllung unseres Denkmals – eines Denkmals für alle tschechischen Soldaten, die in den NATO-Missionen gefallen sind – präsentiert.

Die **Tschechische Atlantische Kommission** hat dieses besondere Denkmal im Namen der besten demokratischen Traditionen der ersten Tschechoslowakischen Republik und der Tschechischen Republik initiiert, um unsere heutige Soldaten – gefallene Soldaten im Kampf für die Freiheit – zu gedenken.

In der Vitrine des Denkmals können Sie das Artefakt des historischen tschechoslowakischen Armeegenerals und des Präsidenten Ludvík Svoboda (eines Helden des 2. Weltkriegs) sehen.

Wir leben in einer komplizierten Welt voller Sicherheits Herausforderungen. Sicherheitsstrukturen müssen die Situation analysieren und reflektieren und ihre Fähigkeiten und Effizienz tief entwickeln, insbesondere die NATO.

Vielen Dank für diese Gelegenheit, Herr Präsident Breton! Wir sind ein stolzer und integraler Bestandteil der Euro-Atlantischen Sicherheitsgemeinschaft, wir sind stolze tschechische Kämpfer für Demokratie, Freiheit und unsere gemeinsamen Werte!

VITA BREVIS, ARS LONGA, MEMORIA ETERNA

Poznámka:

Artefakt ve vitrině památníku je dopisní těžítka armádního generála Ludvíka Svobody, které v roce 1946 věnoval šéfovi československého civilního letectví Ing. Janovi Bervidovi.

Na žádost prasynovce Ing. Jana Bervidy umístil prezident **Federace NATO Memoriálu**, Willy Breton, dopisní těžítka do vitríny památníku, jako unikátní historickou památku s nápisem **BOHEMIA**.

ODHALENÍ PAMÁTNÍKU PADLÝM FRANCOUZSKÝM VOJÁKŮM PRVNÍ A DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY V GRAVELINES

VILLE DE GRAVELINES

Po odhalení pomníku padlým českým vojákům v misích NATO ve Fréthunu, následovalo hned druhý den 12. 09. 2021, odhalení památníku padlým francouzským vojákům první a druhé světové války v Gravelines.

Památník byl vybudován v prostorách vojenského bunkru Hitlerova atlantického valu z roku 1943. Byly jsme jedinou

zahraniční delegací, která na tento pietní akt byla pozvána vedením obce Gravelines. Tuto skutečnost také zdůraznila náměstkyně Ministerstva kultury paní Michéle Kerckhof-Lefranc ve svém projevu za mohutného potlesku přítomných francouzských delegátů... Byli jsme bohatě pohoštěni a francouzské zastoupení vyjádřilo vroucné přání další plodné spolupráce mezi **Českou atlantickou komisí** a Francouzskou republikou.

Jan Berwid-Buquoy

Nápis na památníku: Rodákům Gravelines, kteří zemřeli za Francii, v bojích I. světové války 1914-1918, tak jako II. světové války 1939-1945

Náměstkyně Ministerstva kultury, paní Michéle Kerckhof-Lefranc při svém projevu v Gravelines. Členové naší delegace: třetí zprava MUDr. Věra Soběslavská. Patý zprava (v uniformě), pplk. v.v. Ing. Mirek Tlamicha. Osoba, stojící pod vlajkou NATO, je doc. JUDr. Pavel Bílek, Ph.D., Dr. h. c., prezident České atlantické komise. Foto: Hana Machová

Obec Gravelines na pobřeží Atlantického oceánu

Náměstkyně Ministerstva kultury, paní Michéle Kerckhof-Lefranc, přestřihuje vstupní pásku do památníku, Gravelines 12. 09. 2021. Foto: Hana Machová

NA MÍSTECH POČÁTKŮ LIDSKÉ CIVILIZACE

Neanderthal je západoněmecká oblast mezi městy Erkrath a Mettmann nedaleko Düsseldorfu. Zde bylo nalezeno první sídliště neandrtálců na evropském území a tím zde začala lidská civilizace „Homo sapiens“.

V roce 1996 se rozhodlo „Stiftung Neanderthal“ (Nadace Neanderthal) na tomto místě vybudovat osvětové muzeum. Ročně navštíví muzeum okolo 170 000 návštěvníků z celého světa. Takto to bylo i v případě České atlantické komise (ČAKO), vedené jejím prezidentem doc. JUDr. Pavlem Bílkem, Ph.D., Dr. h. c., dne 09. 09. 2021. Podle kurátorky

muzea, Bärbel Auffermannové, je ČAKO první českou organizací, která muzeum od roku 1996 navštívila.

Viceprezident ČAKO, Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy, mne pověřil organizací ubytování delegátů ČAKO i návštěvy muzea a tak mohlo vše proběhnout, přes extrémní nepřízeň počasí, naprosto hladce. Příští den, po snídani, pokračovala delegace ČAKO do severní Francie, provincie Pas de Calais k odhalení pomníku padlým českým vojákům v misích NATO.

Miloš Tureček

„Neandrtálské muzeum“ v Mettmannu, SRN

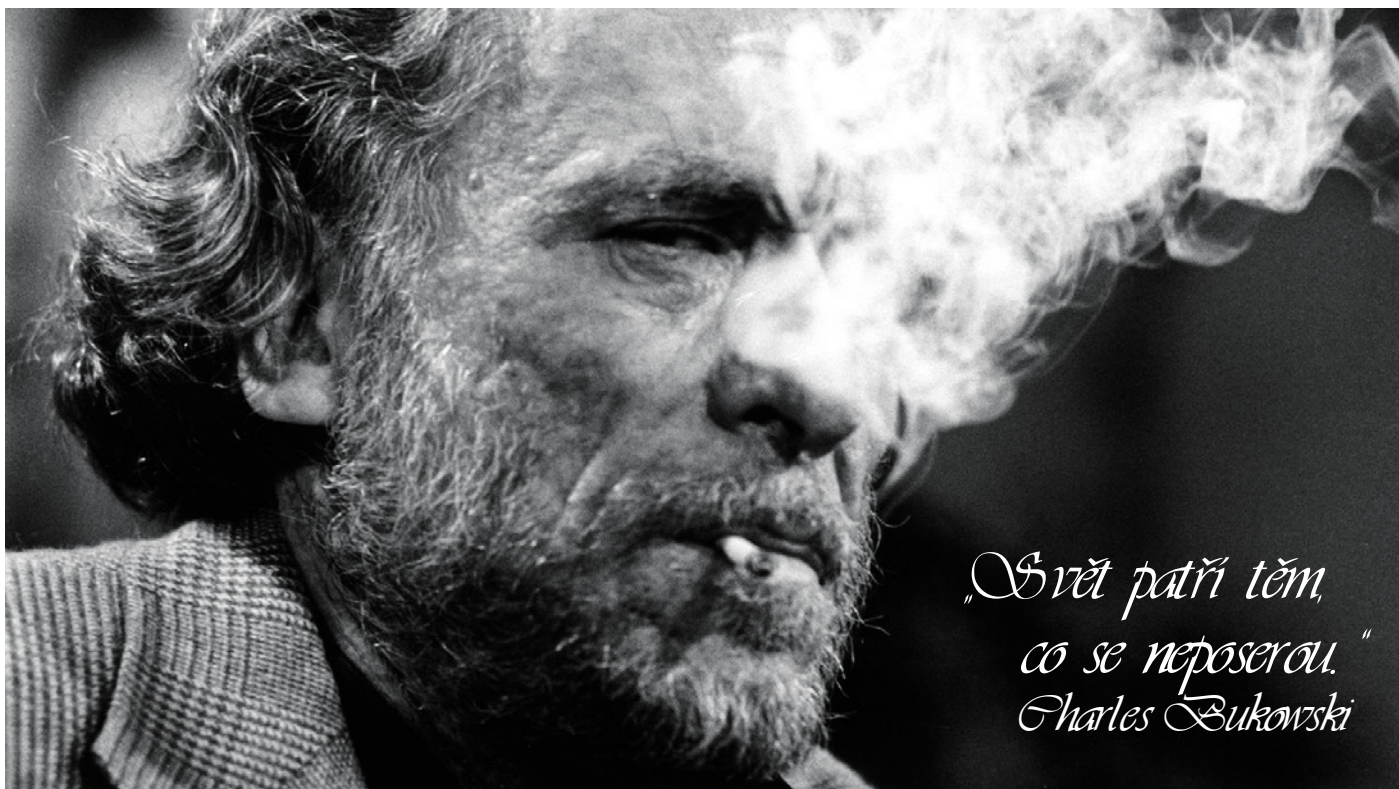

Tak, jako vypadáme dnes, jsme začali vypadat před 20.000 lety

Monika Turečková (vlevo) a vedle ní Mag. Bärbel H.B. Berwidová-Buquoyová, finanční sponzor pomníku padlým českým vojákům v misích NATO, Fréthun 2021. Foto: Miloš Tureček

MŮJ PROTIKOMUNISTICKÝ ODBOJ (ČÁST 4: RADIO „SVOBODNÁ EVROPA“, TAK JAKO ZÁKAZ VSTUPU DO NDR A POLSKA)

*„Svět patří těm,
co se neposerou.“
Charles Bukowski*

Zde je několik odpovědí na žádost čtenářů „*Jak jsem se dostal z komunistické ČSSR na Západ a proč zrovna do Západního Berlína?*“

Československo jsem opustil 13. 09. 1968 a odletěl jsem do Rakouska, kde máme ve Vídni příbuzné z matčiny strany (Berwidoové). Moje matka a moji bratři Jiří a Evžen rovněž opustili Prahu a odjeli k dalším našim příbuzným, tentokrát v Západním Berlíně (Grimmové).

Odjezd k příbuzným na Západ, v době „*Pražského jara 1968*“, nebyl vůbec žádný problém. K vystavení cestovního pasu stačilo formální pozvání. Později jsme zažádali dokonce všichni o trvalé vystěhování z ČSSR do Západního Berlína a i to se odehrálo též bez zádrhelů...

Protože jsem obdržel tehdy od proděkana Právnické fakulty UK v Praze, doc. JUDr. Dragutina Pelikána, souhlas k jednoročnímu studiu na **Universitě ve Vídni**,

přerušil jsem studium práv v Praze na UK a imatrikuloval jsem se na Právnické fakultě *University ve Vídni* ke studiu sociologie. Od rakouské vlády jsem obdržel stipendium ve výši 2.000,- šilinků, což byla velice skromná podpora.

Protože jsem se nehodlal do ČSSR vrátit, okamžitě jsem kontaktoval pobočku vysílače „*Svobodná Evropa*“ ve Vídni a nabídl jsem jim spolupráci. Byl jsem přijat vedoucím č. s. vysílání, Tiborem Zlochou, jako „volný korespondent“.

Zlocha mě současně seznámil s šéfredaktorem silně protikomunistického periodika „*Vídeňské svobodné listy*“, Josefem Jonášem. Oba mi současně zprostředkovali přednášky v rakouských institucích na téma „**Pražské jaro 1968 a okupace Československa armádami Varšavské smlouvy**“.

Se studijním stipendiem, s přednáškami a s honoráři „*Svobodné Evropy*“ (krycí jméno

„Karel“) jsem si ve Vídni zajistil velmi slušný příjem.

S běžnou němčinou jsem neměl žádné problémy, neboť jsem se svojí sudetoněmeckou babičkou (Josefine Grimmová) z matčiny strany, mluvil do svých sedmi let jenom německy (druhá mateřština). Krátkou dobu jsem měl však problémy s odbornou právní němčinou, neboť tu jsem jako dítě neznal...

Na Universitě ve Vídni jsem se seznámil s vynikající osobností, Prof. Dr. Felixem Ermacorou, tehdy odborníkem na rakouské správní právo. Později se stal jedinečným specialistou na problematiku lidských práv ve východním bloku a tak jsem s ním spolupracoval na téma „**Smysl reformy a ideologie Pražského jara 1968**“.

Zatuchlé, konzervativní prostředí tehdejší Vídně mi v žádném případě nevyhovovalo. Rakousko bylo k prasknutí nabitě emigrační vlnou z Českosloven-

ska. Na každém kroku bylo možno pociťovat předsudky a odpor vůči českým emigrantům...

Po dvou letech jsem Vídeň opustil a vydal jsem se za svými příbuznými do Západního Berlína. Tam jsem začal studovat politické vědy na Freie Universität Berlin a vstoupil jsem do CDU. Tato křesťansko-demokratická strana, mně jako protikomunistickému odbojáři, zajistila velkorysý stipendium od **Konrad-Adenauer-Stiftung** (Nadace Konráda Adenauera).

Dva roky studia na Universitě ve Vídni mně byly započteny a tak jsem mohl již v roce 1973 přistoupit k diplomové zkoušce. Moje diplomová práce zněla: **„Die Aufgabe der Arbeiterschaft bei den politischen Krisen in der**

DDR 1953 und Polen 1956“ (Úloha dělnictva v politických krizích v NDR 1953 a v Polsku 1956). Zkoušku jsem složil a byl mi udělen akademický titul **Diplom-Politologe** (obdoba tehdejšího PhDr. v ČSSR).

Diplomová práce se dostala ve známost státních bezpečností NDR a Polska. Nastala pro mne doba izolace a zákazů. Oba komunistické státy se vydávaly za „ochránce dělnické třídy“ a nyní přichází někdo, kdo vědecky dokazuje, že to právě bylo dělnictvo, kdo povstal proti komunistickým stranám v NDR 1953 a Polsku 1956. Kontrarozvědka obou států reagovala na danou tematiku velice citlivě.

V roce 1974 jsem hodlal ve Varšavě navštívit mého přítele

Ing. Richarda Miloševiče. Polská vojenská mise v Záp. Berlíně mně odmítla udělit vstupní vízum.

NDR šla ještě dál. Nejen, že mi zrušila východoněmecká Stasi (StB) již vydané povolení k návštěvě mé německé přítelkyně Beatrix Kagelové ve Východním Berlíně, nýbrž byl mi zakázán i průjezd tranzitními koridory mezi Západním Berlínem a SNR.

Seděl jsem, tak říkajíc, ve „zlaté kleci“ bez mříží a Západní Berlín jsem mohl opustit pouze vzdušným koridorem leteckých společností **PANAM** (USA), **BEA** (Velká Británie) a **AIR FRANCE** (Francie).

Jan Berwid-Buquoy

SLAVNOSTNÍ SHROMÁŽDĚNÍ ČESKÉ ATLANTICKÉ KOMISE (ČAKO), 30. 09. 2021 U PŘÍLEŽITOSTI DNE ČESKÉ STÁTNOSTI – SVÁTKU ČESKÉHO PATRONA SV. VÁCLAVA

„**Den české státnosti**“ byl uzákoněn teprve 24. 03. 2000, tedy celých 82let po vzniku Československé republiky 1918. Jde o velice záslužný čin *Poslanecké sněmovny* ČR. A rovněž rozhodnutím *Poslanecké sněmovny* ČR připadl tento den, coby **státní**

svátek na 28. 09. tedy na den zavraždění sv. Václava roku 935 jeho vlastním bratrem Boleslavem.

Jak je to možné, že náš národ potřeboval 82 let k tomu než se dopracoval k uznání sv. Václava, **patrona země české**, k uznání

jeho vrcholné státnosti, která mu od samého počátku vzniku samostatného státu 1918, vlastně patřila?

Po I. světové válce se stala Francie hlavní velmocí na evropském kontinentě a jednalo se jí, v první řadě, o rozbití rakouské

a německé říše jako její hlavní konkurenty a rivaly...

To se podařilo vytvořením „nezávislých“ států, jako bylo Polsko, Československo, Rakousko, Maďarsko a Jugoslávie, které patřily do sféry vlivu Francie a stály pod její vojenskou a politickou kontrolou. Pařížské vlády potlačovaly zásadně všechno, coby mohlo poraženým Habsburkům dopomoci k moci. V případě ČSR a Jugoslávie to byl absolutní zákaz federalizace, neboť Habsburská říše byla státem mnohonárodnostním...

Masarykova koncepce „**Československého Švýcarska**“ byla francouzskou vládou zamítnuta již v roce 1919. V Rakousku, ČSR a Maďarsku bylo přísně zakázáno používání šlechtických titulů, udělených Habsburskou říší.

Vrchním velitelem branné moci a tím neomezeným pánem v ČSR, nebyl T.G. Masaryk, nýbrž francouzský generál **Maurice Pellé**, který sám sebe povýšil na „**generalisma**“ a nechal si to od T.G.M. podepsat.

Založil 1919 „**Francouzskou vojenskou misi**“ v Praze a její odbočku v Milovicích, tzv. „**Druhé oddělení**“ (Deuxième Bureau – francouzská špionážní centrála pro střední Evropu).

Obě organizace byl tzv. „státní nadstavbou“ a nevztahoval se na ně žádný zákon. Vrchní velitelé všech odborů naší armády byli buďto francouzští generálové nebo vysocí důstojníci.

Generalismus Pellé byl tedy v ČSR neomezeným pánem a mohl si prakticky dělat, co se mu zlíbilo.

K „**nadstavbě francouzské ideologické kontroly**“ patřili rovněž naši svatí – sv. Václav a sv. Jan Nepomucký. Podle představ pa-

Generalisimus Maurice Pellé

řížských vlád patřili oba k české katolické církvi, jejíž vliv se snažili Francouzi na území ČSR silně omezovat, neboť jí považovali za pozůstatek habsburského vlivu. Tím vznikla, coby, de facto protihráč, tzv. „**Církev československá**“, která žádné svaté neuznávala.

Tím vypadl sv. Václav automaticky ze hry a dostává se k tahu až 24. 03. 2000, zásluhou **Posla-**

necké sněmovny ČR. Její práci a jejímu snažení žehnej Bůh!

Česká atlantická komise, prohlášením jejího prezidenta doc. JUDr. Pavla Bílka, Ph.D., Dr. h. c., se plně hlásí k svatováclavské tradici a pojímá Svatováclavský chorál za svůj hymnus.

Jan Berwid-Buquoy

NEZNÁMÍ HRDINOVÉ - PROFIL ODVAHY RUSKÉ ŽENY

Přihodilo se to někdy v roce 1944.

Jakási ruská žena byla zatčena, že prý rozdávala potraviny německým zajatcům. Byla předvedena před politického komisaře. Ten jí přísným tónem oslovil: „Je Vám občanko známo, že existuje

přísný zákaz rozdávání potravin německým zajatcům?“

Dotyčná odpověděla: „Soudruhu komisaři nerozdávala jsem potraviny, nýbrž **chleba**.“ Politruk otázku zopakoval: „Je Vám občanko známo, že existuje přísný zákaz rozdávání potravin

německým zajatcům?“

Zatčená trvala na svém: „Soudruhu komisaři, nerozdávala jsem potraviny nýbrž **chleba**. Když hladověli naši vojáci v německých zajateckých táborech, rozdávala jsem **chleba** jim. Když Němci vydali zákaz prodeje po-

Jekaterina Furceva (1910–1974)

travin Židům, rozdávala jsem **chleba** našim židovským spoluobčanům. Kdybyste zítra hladověl Vy, soudruhu komisaři, dala bych **chleba** Vám.“

Politruk zjistil: Předvedená se jmenuje Jekaterina Furceva, byla posluchačkou Moskevské

univerzity a je nejenom členkou komunistické strany SSSR, nýbrž dokonce funkcionářkou.

V daném případě nemohl politruk s kauzou nic podniknout a musel ji předat politickému oddělení 16. Rudé armády vedené maršálem Rokosovským, kde

byl velitel *Frontové ideologické komise* generálporučík Nikita Chruščov. Ten si přečetl protokol a nechal si Furzeovou předvolat. Vyjádřil se velice stručně: „Soudružko, nabízím Vám funkci vedení mého kádrového oddělení Rudé armády. Pakliže nabídku nepřijmete nechám Vás zastřelit za porušení zákazu rozdávání potravin německým zajatcům, který vydal sám soudruh Stalin.“

Jekaterina Furceva nabídku přijala.

Tento příběh tak zaujal prezidenta Spolkové republiky Německo, Gustava Heinemanna (1969–1974), že ho pojal do svého novoročního projevu k německému národu.

Furceva se stala za vedení Nikity Chruščeva (1960) ministryní kultury a zůstala jí i za Kossiginynho vlády až do její smrti 1974.

Údajně nesouhlasila s okupací ČSSR v srpnu 1968, zastávala se ruského disidentského hnutí a v roce 1974 prý vyřešila dilema sebevraždou.

Je pochována na moskevském hřbitově *Novoděvičí hřbitov*, který je spolu s *Kremelskou zdí* posledním odpočinkem ruských osobností.

Po pádu Chruščova nechal Leonid Brežněv v roce 1970 hřbitov uzavřít, neboť se obával politických demonstrací ruských intelektuálů za kterými stála Jekaterina Furceva. Hřbitov byl znovu zpřístupněn veřejnosti až po její smrti v roce 1978.

Co chci touto glosou říci? **Neexistuje situace, kdy by slušný člověk nemohl zůstat slušným člověkem.**

Eugen Berwid

NAPSALI O NÁS JINÍ

Přečetl jsem si váš Corona manifest. Jediné čeho jste dosáhl je, že Babiš vyhodil dosavadního ministra zdravotnictví a belgická vláda učinila totéž. Jinak nepozorují ve světě žádné změny.

(Anonym)

Vážený pisateli,

Manifestem jsem nesledoval, aby byl někdo vyhozen. Můj

úmysl byl předložit vládám tohoto světa konstruktivní návrh na řešení globální Corona krize. Odstraněním nevhodného ministra se nic nevyřeší. **Je nutné zrušit zakazy a nahradit je alternativami** a to v globálním měřítku. To byl můj úmysl.

J. B-B

Česká atlantická komise.

Vážení přátelé,

obracíme se písemně na Vás ve věci knižního veletrhu v Buenos Aires, který je již více jak 45 let jednou z nejdůležitějších událostí ve světě. Součástí knižního veletrhu je přítomnost nakladatelů, distributorů, knihkupců, literárních agentů, akvizitorů, sběratelů, velkoobchodníků,

dodavatelů knižní branže jak z Argentiny, tak z celého světa.

Toto pozvání je určeno výhradně **České atlantické komisi** a je nepřenosné.

S přátelskými pozdravy
Velvyslanectví Argentinské republiky, SRN, Berlín

(Originál byl zaslán v němčině)

Rafael Mariano Grossi, ministr zahraničí Argentiny

To the **Czech Atlantic Commission**

Albania's NATO Membership

In 2009, Albania became

a member of the NATO North Atlantic Treaty Organization, following the ratification of the Accession Protocol by all allied countries and the deposit of the NATO Accession Instrument to the State Department, which is also the legal holder of the Treaty of Washington.

Překlad:

Albánské členství v NATO

V roce 2009 se Albánie stala členem Severoatlantické aliance

NATO po ratifikaci přístupového protokolu všemi spojeneckými zeměmi a uložení nástroje pro přistoupení NATO ministerstvu zahraničí, které je rovněž zákon-

ným držitelem Washingtonské smlouvy).

Zájem o spolupráci s ČAKO sdělený albánským zastoupením ACA při odhalení památníku padlým českým vojákům ve Fréthunu 11. 09. 2021.

Atlantic Council of Albania

Vážený pane Buquoy,

Čtenáře by určitě zajímalo, jak jste se z komunistické ČSSR dostal na Západ a proč zrovna do Západního Berlína?

J. Kučera, Brno

Děkuji za dotaz! Vysvětlení najdete v mé glose „**Můj protikomunistický odboj**“.

J. B-B

VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA TENTOKRÁT NA TÉMA „AFGHANISTÁN“

„Naše vojenské nasazení nemůže pokračovat. Talibán nám rozbil a ukradl hodiny...“

(Z německého vojenského humoru)

„Jakýpak, že to vůbec nebolí. Vyměňuji ti botu, protože si tady šlápnul do hovna - ostatně jako my všichni v Afghánistánu...“

(Z amerického vojenského humoru)

EINSATZ IN AFGHANISTAN

NASAZENÍ V AFGANISTÁNU: „Ježišmarja! Ono to opravdu střílí!“

(Z německého vojenského humoru)

Satirické upozornění na to, že afghánská armáda, zbraně, které obdržela od NATO vůbec nepoužívá...

KRÁTKÁ ZPRAVODAJSTVÍ „RADIO CANADA“

V noci na dnešek zadržely jednotky NATO v Afghánistánu tálibánského cyklistu. Sebraly mu přední kolo a pumpičku. O zadní kolo se doposud urputně bojuje...

Talibánský terorista, kolem poledne, unesl na kole v Kábulu nevinnou dívku a cestou jí **za jízdy** několikrát znásilnil...

V ranních hodinách v Afghánistánu obsadily oddíly Talibánu zalesněný pahorek A-15 nedaleko Kandaháru. Během dopoledne se podařilo jednotkám NATO dobít zalesněný pahorek zpět. Po odpoledním útoku opět obsadil zalesněný pahorek Talibán. K večeru obě strany vyhnal hajný.

(Z kanadského vojenského humoru)

NÁŠ ČLEN ČAKO, CARSTEN SCHANZ, KANDIDUJE DO NĚMECKÉHO PARLAMENTU

LKR = Liberálně-Konzervativní-Reformisti.

Kapitán ČAKO, **Carsten SCHANZ**, kandiduje za obvod Berlín-Rudow. My mu přejeme hodně úspěchu. Některé z vedoucích myšlenek **LKR**:

„Chudoba ve stáří, není pouze realitou některých, nýbrž hrozícím scénářem pro mnohé.“ (Altersarmut ist nicht nur eine Realität für wenige, sondern das drohende Szenario für viel).

„Liberal-Konzervativní-Reformisti předkládají, jako dosud první a jediná strana v Německu, zásadní koncept znovuospořádání systému sociálních jistot a přehodnocení dosavadního způsobu odvodu daní.“ (Die Liberal-Konzervativen Reformer legen als

erste und bislang die einzige Partei in Deutschland eingrundlegendes Konzept zur Neuordnung der sozialen Sicherheitssysteme und des Einkommensteuertarifs vor).

„Přesto, že delší životní pracovní zatížení z hlediska věku stoupá a tím se zvyšují i odvodové srážky ze mzdy, nároky na důchod klesají. Již teď musí být důchodová pokladna podporována státními dotacemi, aby vůbec finančně neskolabovala.“ (Trotz längerer Lebensarbeitszeit und höherer Abgaben sinken die Rentensprüche. Bereits jetzt muss die Rentenkasse durch staatliche Zuschüsse aufgefüllt werden, um sie nicht kolabieren zu lassen).

OBSAH

ZPRAVODAJSTVÍ ZE SVĚTA

Pietní projev prezidenta ČAKO .2
Odhalení památníku padlým...4
Na místech počátku lidské civilizace 5

ZPRAVODAJSTVÍ Z DOMOV

Můj protikomunistický odboj (Část 4: radio "svobodná evropa", tak jako zákaz vstupu do ndr a polska) 6
Slavnostní shromáždění české atlantické komise (čako), 30.09. 2021
U příležitosti dne české státnosti – svátku českého patrona sv. Václava 7
NEZNÁMÍ HRDINOVÉ - profil odvahy ruské ženy 8
NAPSALI O NÁS JINÍ 9
VOJENSKÝ HUMOR A SATIRA Tentokrát na téma „Afghanistan“ 11
Náš člen ČAKO, Carsten Schanz, Kandiduje do německého parlamentu..... 12

CZECH ATLANTIC FORUM (CZAF), vychází čtvrtletně v nákladu 1000 výtisků.

Vydává Česká atlantická komise (ČAKO) z.s., IČ 49368761.

Registrace Ministerstvo kultury ČR: E 23470, ISSN 2571 - 3779.

Adresa a sídlo: barokní zámek Měšice, Chýnovská 1/67, 391 56 Tábor.

Telefon: 607 935 400, e-mail: jan.berwid-buquoy@arcor.de. Nevyžádané příspěvky se nevracejí !

Grafická úprava Tiskárna Karmášek.

Redakční rada: Dr. et Dr. Jan Berwid-Buquoy (šéfredaktor, zpravodajství z domova i ze světa), JUDr. Jitka Lenková (zástupce šéfredaktora, známí i neznámí hrdinové), docent JUDr. Mgr. Pavel BÍLEK (Slovo předsedy a aktuální glosy), Eugen Berwid (aktuální zprávy z domova i ze zahraničí), Zdenka PUSTAYOVÁ (fotodokumentace).

Reprodukce, přetisk a jakékoliv šíření pouze se souhlasem předsednictva ČAKO.

Názory autorů nemusí být vždy shodné s názory předsednictva ČAKO.

Výtisky CZAF jsou neprodejně.